ВЕЛИКА ИМИГРАНТСКА ПОБУНА И БОЛНО БУЂЕЊЕ У ЗАПАДНОЈ ЕВРОПИ

Бурни дани на Клишију

„Дра-го ми је што овог ју-тра мо-гу да вам са-оп-штим охра-бру-ју-ће ве-сти. Ове но-ћи је у на-шем глав-ном гра-ду за-па-ље-но са-мо 617 ауто-мо-би-ла.”

Није шала, ди-рек-тор ка-би-не-та ми-ни-стра уну-тра-шњих по-сло-ва Фран-цу-ске је овим ре-чи-ма по-здра-вио но-ви-на-ре на ре-дов-ном бри-фин-гу три-на-е-стог да-на од из-би-ја-ња ими-грант-ске по-бу-не у ње-го-вој зе-мљи. У прет-ход-них два-на-ест да-на спа-ље-но је пре-ко 6.000 ауто-мо-би-ла, ви-ше од 1.000 љу-ди је по-вре-ђе-но, би-ло је и по-ги-ну-лих, 1.500 осо-ба је ухап-ше-но. У Фран-цу-ској је *de fac-to* уве-де-но ван-ред-но ста-ње, у пре-ко 30 гра-до-ва озва-ни-чен је по-ли-цијс-ки час, ак-ти-ви-ран је за-кон ко-ји је ва-жио 1955. то-ком ве-ли-ких гра-ђан-ских не-ми-ра због ра-та у Ал-жи-ру. На-ци-о-нал-ни са-вет од-бра-не, на че-лу са пред-сед-ни-ком Ши-ра-ком, прак-тич-но је у стал-ном за-се-да-њу. Не-ми-ри су из-би-ли и у Бри-се-лу, Бер-ли-ну, ста-ње у Хо-лан-ди-ји је из-у-зет-но на-пе-то, ван-ред-не ме-ре пред-у-зи-ма-ју се пре-вен-тив-но у Бе-чу и дру-гим гра-до-ви-ма са ве-ли-ким бро-јем ими-гра-на-та.

Два-де-сет да-на пре из-би-ја-ња не-ми-ра, у свом прет-ход-ном бро-ју „ЕВРО-ПА НА-ЦИ-ЈА” је пи-са-ла о дугом ур-ба-ном спе-ци-јал-ном ра-ту ко-ји се од-ви-ја у за-пад-но-е-вроп-ским гра-до-ви-ма из-ме-ђу ими-грант-ских и домаћинских за-јед-ни-ца, пре-ћу-тан по по-ли-тич-ки ко-рект-ном на-ло-гу та-мо-шњих вла-сти. Оп-ту-же-ни смо да из-ми-шља-мо. Да-нас, са-мо не-ко-ли-ко не-де-ља ка-сни-је, ме-ди-ји ши-ром Евро-пе о

томе мно-го ра-ди-кал-ни-је пи-шу. „‘Мул-ти-кул-тур-ни рај’ го-то-во за трен ока је пре-тво-рен у фран-цу-ску вер-зи-ју па-ле-стин-ског гра-да Ра-ма-ле, где је за-по-че-ла сво-је-вр-сна европ-ска ‘ин-ти-фа-да’.” „Ло-ги-ка тих не-ре-да је-сте по-ку-шај се-це-си-је у Фран-цу-ској.” „Читава једна општина у предграђу Париза одзвања од поклича *Алаху Акбар!*
из више хиљада грла.” „По-бу-ње-ни-ци на-сто-је да фор-ми-ра-ју му-сли-ман-ску ми-ли-ци-ју ко-ја ће кон-тро-ли-са-ти њи-хо-ве квар-то-ве и пред-во-ди-ти њи-хо-ву бор-бу.” „По-ли-ци-ја, на-о-ру-жа-на гу-ме-ним ме-ци-ма, ни-је у ста-њу да се су-прот-ста-ви, тре-ба-ло би ан-га-жо-ва-ти вој-ску да скр-ши по-бу-ну.” „Ово је слом. Ва-ша ими-гра-ци-о-на по-ли-ти-ка, мо-дел ин-те-гра-ци-је и ства-ра-ња ‘мул-ти-кул-тур-не за-јед-ни-це’ на-пра-вио је
Лон-до-ни-стан
и
Евра-би-ју
. Шта сад?” „Екс-трем-ни ислам је по-стао
уну-тра-шњи не-при-ја-тељ
и ни-ко у Евро-пи не зна ка-ко да му се су-прот-ста-ви.” „Чак четвртина регистрованих следбеника
џихада
има држављанство земаља ЕУ.”

Ис-под те-пи-ха су као скри-ве-ни кон-ти-нен-ти из-ро-ни-ли про-бле-ми о чи-јем се не-по-сто-ја-њу ор-га-ни-зо-ва-но ла-га-ло. Ни-шта у Евро-пи ви-ше ни-је исто. И са-да-шња еска-ла-ци-ја за-по-че-ла је у на-се-љу Кли-ши-су-Боа, упра-во та-мо где је, давно, чу-ве-ни Хен-ри Ми-лер на-пи-сао сво-је *Мир-не да-не на Кли-ши-ју*. <

(Новембар 2005)